

Jesu barndoms bog - En folkebog i uddrag

Bebudelsen

En dag, da Jomfru Maria stod ved en kilde, kom der en engel til Mariam og sagde: Maria, du har guds bolig i dig, der skal komme lys af himlen og bo i dig i tre dage. Derefter gjorde hun sig til med purpur klæder, da kom der en ganske skøn ung mand til hende, og da hun så ham, blev hun meget bange og rystede, men englen sagde til hende: Hil være du Maria fuld af nåde, Herrens velsignelse er med dig over alle kvinder. Vær ikke bange, du har fundet nåde hos Gud, du skal føde en søn, og han skal hedde Jesus. Da svarede jomfru Maria. Hvordan kan det hænde, jeg har aldrig været sammen med nogen mand. Da svarede englen: Den hellige ånd skal komme til dig med sin dyd, og fosteret skal kaldes Guds søn.

Jesu fødsel

Da afførte Jomfru Maria sig sin hvide kjortel og stod igen i sin særk, og hun tog sit hovedklæde af og løsnede sit hår og lod det falde ned af ryggen. Og hun faldt på knæ og bad sin bøn til Gud fader. Da kom der et meget skønt lys og hun foldede sine hænder og så op imod himmelen og havde vendt ryggen til krybben og selv rettet sig imod øst, og hun var opfyldt af den hellige ånds nåde. Og der fødte hun sit barn Jesus, Guds søn med stor ære og glæde: ”Jomfru og moder uden smerte” og guds engle kom til hende ned fra himmelen og lovpriste dem. Da udbrød Jomfru Maria: Vær velkommen min herre og min Gud og min kære søn.

Barnet begyndte at græde og ryste på grund af den kulde, der kom fra gulvet. Da bøjede moderen sig ned og tog barnet op til sig med stor glæde og ydmyghed og lagde det til sit bryst og varmede det og satte sig ned og tog et linnedklæde og lagde det om barnet og så svøbte hun det uldne uden omkring og noget uldent om hans fødder og arme som man plejede, og så tog hun et andet klæde og bandt om hans hoved og lagde ham i krybben. Da gik Josef ind med stor ydmyghed; der han så barnet, da faldt han ned på sine knæ og bad til barnet, og den tid jomfru Maria lagde barnet i krybben, da holdt oxen og asnerne dem fra krybben, nejede med deres hoveder og faldt på deres knæ og vedkendte sig deres skaber og herre.

Det er ofte set, at hyrderne var på marken om natten, fordi der er ej så strenge vintre som her er. Den samme tid om nattetide, som Gud var født. Da kom englene til hyrderne og sagde: Vi kundgør Eder en stor glæde, at Guds søn har taget manddom og er født i nat af en ren jomfru i Betlehem, og da sang englene: Gloria in excelsis deo.

Hyrderne gik straks til Betlehem og bad til barnet, som blev fundet i en krybbe, som englene havde sagt det. Da gik Josef i byen og fandt et andet hus til Jomfru Maria. Den samme nat sprang en kilde i Rom og flød med olie.

Den samme nat så mange folk stjernen, og den samme nat gik kejser Augustus og så op i himmelen og så en stjerne. I den stjerne stod en jomfru og havde et barn på sin arm. Den stjerne var lys og skinnede over mange lande. Da var han forundret og forfærdet og sendte bud efter de viseste mestre i hans land, hvor de skulle sige ham, hvad stjernen skulle betyde, men der var ingen af dem, der kunne sige ham noget. Da var der en gammel frue som hed Sibyle og sagde: Den stjerne betyder at *Cristus* er født af en ren iomfru *ther* aldrig har fælie med nogen *man*. Det barn er Guds søn og skal vorde konge i Jerusalem og over jorden.

Templet

Templet i Rom, som romerne havde bygget på i tolv år. Men det var fri for al strid, og der ofrede de til deres afguder og spurgte dem, hvor længe det skulle stå. Da svarede de igen: Så længe til en jomfru føder et barn. Da de hørte det, blev de glad, for det måtte betyde til evig tid, da det var umulig at en jomfru kunne føde. De skrev derfor på templets dør: Dette er den evige freds tempel.

Men den samme nat som guds søn blev født, faldt alle til jorden - alle afguder så vel i Ægyptens land som i Rom, og den samme nat, da det blev mørkt, og Jesus blev født, da vendte natten omkring til klare dag, og mange af adskillige træer, som var i skoven, som hedder Engadi, fik løv og gav frugt. Mange mennesker så tre sole på himmelen, og da de havde stået på himmelen en stund, blev de to sole til en, hvilket betød, at den, der var født, var trefoldig i sin person og alligevel en sand gud, og som var mægtig at gøre yderligere ting på himmelen som på jorden.

Omskærelsen

Da barnet var otte dage gammelt, samlede Josef sine venner og lod jomfru Marias søn omskære efter Moses bud i loven og gav ham navnet Jesus, som englen havde befalet.

Da gik tre kvinder ind til jomfru Maria og tilbød at hjælpe. Da viste hun dem barnet, og de så, at hun ikke havde behov for hjælp som andre kvinder, og de undrede sig på, at hun havde mælk i brystet og havde barn. Da greb den ene kvinde og ville røre ved jomfru Maria og straks visnede hendes hånd. Da græd hun såre og bad Jomfru Maria om tilgivelse, og Jomfru Maria bad barnet, at det ville tilgive hende hendes onde gerninger, og straks fik hun sin hånd igen.

Kvinden hed Salome, og det var den anden nat.

De hellige tre konger

På den tid opdagede de hellige tre konger, at den stjerne de så, betød at Jesus var født, fordi de havde været på et højt bjerg. Den dag, da vor herres søn fødtes, var der en skøn ny stjerne for alle mennesker. Den lyste over hele verden, og den var meget større end alle andre stjerner. Den var tegnet på, at hele verdens herre var født af en jomfru.

Og de havde holdt øje med, hvornår den stjerne skulle komme.

Da gjorde de hellige tre konger sig rede og tog guld, røgelse og myrra og andre kostelige ting og drog afsted med mange folk og tog med sig store dromedarer - dyr, som bar deres klær' og andet de havde brug for på den lange vej, hvor de fulgte stjernen, som den gik foran dem i skyen, og de fulgte den over marker og heder.

Så red de hellige tre konger ind i Jerusalem med megen pragt, som sådanne folk gør, og red op i byen til kong Herodes' palads og lod spørge, hvor jødernes konge skulle findes. Da jøderne og Herodes hørte om barnet, blev de bekymrede over sådan et spørgsmål. Så red de til mesteren i templet og fik at vide, at det står skrevet, at Kristus Guds søn skulle fødes i Betlehem. Da sendte Herodes bud til dem, at de skulle komme tilbage til ham, når de havde fundet barnet, så han kunne rejse til barnet og ofre til det.

Da kom en engel fra himmelen til Josef og sagde, det er Guds vilje, at du skal tage mor og barn og drage til Ægyptens land og være der så længe, til jeg giver tegn til at du skal drage hjem igen. Herodes leder efter barnet, og vil lade det slå ihjel og Josef gjorde som engel befalede og tog med sig to okser, den ene satte han Jomfru Maria på og den anden lagde han deres ting på, hvor de havde deres kost og deres flaske, som de kunne drikke af, og så drog de afsted, som englen havde sagt, til Ægypten. Vejen

var ganske lang og ubekvem, og der var ikke nogen by eller landsby på deres vej, hvor de kunne finde herberg. De red over en stor hede, og de kunne ikke finde nogen by, som de kunne drage til.

Palmen

Da så de et højt træ langt borte, som de ville drage hen til og, sagde Josef, hvor de kunne hvile dem om natten, og hvor han kunne finde noget vand der, men da han kom hen til træet, kunne han ikke finde noget vand, så han selv og hans kvæg led stor tørst. Da sad jomfru Maria under træet og havde barnet i sit skød. Da han så deres nød efter vand, kravlede han ned fra sit mors skød og stak en finger i jorden. Da sprang der straks en kilde op. Da lovpriste de Gud for hans store tegn, og de var glade for vandet, som de gav til kvæget, og som de fyldte deres flasker med.

Og Jomfru Maria så, det var et dadeltræ, som bar meget frugt og ville gerne have nogle af dets frugter, men da træet var meget højt, og Josef var meget gammel, så han magtede ikke at komme op i det træ og heller ikke hans dreng, som Josef havde med sig til at føre asen og okse. Da forstod barnet moderens begæring, da han var gud som kender alle menneskers hjerter og begæringer. Da bad han træet at bøje sig ned foran Jomfru Maria, så hun kunne plukke af frugterne, og træet var lydigt, og det bøjede sig ned, og jomfru Maria tog af frugterne med glæde og de andre tog også, hvad de havde behov for og fyldte deres sække.

Og de fyldte deres sække fulde, at de på vejen havde at spise. Da bad barnet træet om at rejse sig og igen vokse med sine grene og sætte frugt. Den nat, de hvilede der ved træet, voksede der meget græs, og hans okse og æsel fik nok at æde.

Om morgenen red de frem af vejen som englen havde vist dem og Gud viste sin nåde manganfold, så dyrene i skoven kom alle til barnet og beviste, at barnet var deres herre og skaber. Træer og urter og græs nejede for dem på deres vej.

Dragen

Som de drog frem ad vejen, kom de til et stort bjerg, hvor der var et stort hul, hvorfra der kom en stor drage ud af hvis mund der kom en brændende lue, og han gik mod Josef og jomfru Maria, og de var meget bange. Jesus, det velsignede barn, der sad på sit mors skød, kravlede ned på jorden og gik hen imod dragen, som da den så barnet lagde sig ned på jorden og sagde, at alle ting måtte adlyde det barn, drager som andre ting.

Da så de, at alle måtte adlyde det barn, såvel drager som andre ting, og løbe af vejen for dem. Da lovede de Gud og red frem mod Egypten med det velsignede barn.

De kom, alle de løver som var i skoven, og adlød barnet, og de bøjede deres hoveder, panterdyr, bjørne, hyæner og ulve og andre dyr, som var i skoven, store og små. De løb og sprang for hende og gjorde hende ydmyge tjenester og tegnede vejen for dem, som havde de været mennesker, og alle de fugle, som var i nærheden, lovpriste barnet og adlød dem med meget sang, og med glæde lovpriste de deres skaber og førte dem igennem ørkenskove og heder, og så kom de til en anden skov.

Røverne

Og der var røvere, som plejede at tage fra folk, hvad de havde, og slog dem ihjel. Da de samme røvere så Jomfru Maria og Josef, da løb de dem i møde og fangede dem og sagde, at Josef den gamle mand havde stjålet den unge frue og ville bortføre hende. Vi vil slå ham ihjel og fange den unge frue, hendes barn og tage hendes ting.

Da var der en gammel røver, som havde sit hus i skoven. Da faldt det sådan, at han skulle have det rov, de fik den dag, og han fik det hjem til sig, Josef og Jomfru Maria.

Da havde røveren en hustru, og han havde hende så kær som sit eget liv. Den tid han kom og havde jomfru Maria med sig, da fik hun så stor kærlighed til barnet, at hun indbød dem i sit hus og gav den mad og drikke, og hvad hun havde behov for. Og hun beredte hende et bad og bad hende bade sit barn, så hendes hud kunne skinne som en sol. Og hun redte en skøn seng og bad jomfru Maria om at lægge sit barn der. Røverens husfrue havde selv et barn, som var plaget af sår og udslet, og hun lagde sit barn i det samme vand, og straks blev det helbredt, og røveren gemte vandet med den store helbredelse. Og der var ikke nogen skramme eller sår, som ikke blev helbredt, når man vaskede med det. Og mange kom og blev helbredt, og røveren blev en rig mand og holdt op med at røve.

Fuglene

En dag samledes alle børnene for at lege, de havde taget Jesus med ud på marken, hvor man kunne grave ler. Der satte Vor Herre Jesus sig ned og tog med sine hænder noget jord og trykkede det sammen og skabte nogle små skønne fugle, som lignede dem, der fløj rundt på marken. Da de andre børn så, at Jesus havde skabt så skønne fugle, morede de sig over det og ville gøre nogle fugle lige som Jesus.

Det var jødernes søndag, den dag de legede sammen på marken. Da kom der gående en gammel jøde, som så, hvad de legede og sagde: I holder ikke søndagen hellig, og han blev vred og sagde, at de var djævelens børn, når de ikke holdt søndagen hellig, og han blev vred.

I bryder helligdagen dermed og fortørner jeres Gud, og du Jesus, når de efterligner dig, da bliver I alle fortabte. Jesus svarede: Hvis du holder din søndag lige så hellig som jeg gør, så skulle du ikke råbe efter mig! Den gamle jøde løb straks hen og ville hævne sig på Jesus og ødelægge hans leg, men da han løftede foden for at træde på hans fugle, slog Jesus sine hænder sammen, som ville han forskrække fuglene og således ødelægge sin leg, ja så blev fuglene levende og fløj straks alle op i luften. Jesus slog sine hænder sammen og sagde et ord, som gav dem liv og fjer og fik dem til at flyve op mod solen til alle de andre fugle, og Jøden måtte lade dem flyve.

Mads-Bjørn Jørgensen